

Довідка про можливі зміни щодо стимулювання набуття статусу волонтерських організацій

У варіанті, який пропонується у Законі «Про волонтерську діяльність» щодо набуття організаціями статусу «волонтерська», немає стимулів в організацій набувати такий.

Так Закон «Про волонтерську діяльність» передбачає, що волонтерська організація – це юридична особа, яка здійснює свою діяльність без мети одержання прибутку і отримала статус волонтерської згідно з вимогами цього Закону.

Відповідно до частини 4 статті 5 Закону, саме волонтерська організація має право: провадити волонтерську та іншу неприбуткову діяльність; залучати волонтерів для здійснення волонтерської діяльності; отримувати кошти та інше майно для здійснення волонтерської діяльності; використовувати у своєму найменуванні та волонтерській діяльності слова "волонтерська організація"; самостійно визначати напрями здійснення волонтерської діяльності; набувати інші права, передбачені законом.

Набуття цього «статусу», щоб мати такі права (а це взагалі право здійснювати волонтерську діяльність як таку), не є легкою справою. Так надання юридичній особі статусу волонтерської організації здійснюється центральним органом виконавчої влади у сфері волонтерської діяльності на підставі письмової заяви від імені цієї юридичної особи. Також можлива відмова в отриманні статусу, позбавлення цього статусу.

Після отримання цього статусу виникає ряд обов'язків. Відповідно до Закону, волонтерська організація зобов'язана: забезпечувати волонтерам безпечні та належні для життя і здоров'я умови надання волонтерської допомоги; здійснювати підготовку волонтерів (за необхідності); відшкодовувати прямі збитки, завдані волонтерською організацією в разі одностороннього розірвання нею договору про надання волонтерської допомоги, якщо інше не передбачено договором; відшкодовувати моральну та майнову шкоду, що спричинена внаслідок здійснення нею волонтерської діяльності, відповідно до закону; відшкодовувати волонтерам витрати, пов'язані з наданням ними волонтерської допомоги, передбачені статтею 11 цього Закону; страхувати волонтерів відповідно до Закону України "Про страхування"; дотримуватися правового режиму інформації з обмеженим доступом; забезпечувати вільний доступ до інформації, що стосується здійснення нею волонтерської діяльності.

Таким чином, обов'язки встановлені, але відсутні будь-які стимули. Більше того, при відшкодуванні витрат, які пов'язані із здійсненням волонтерської діяльності волонтерам, вона зобов'язана нараховувати і сплачувати податок з доходів фізичних осіб.

Пропонується визначити, що податковий агент - юридична особа, яка має статус волонтерської організації відповідно до Закону «Про волонтерську діяльність» - не нараховує і не сплачує податок із доходів із сум коштів, які передбачені у частині 1 статті 11 Закону України «Про волонтерську діяльність».

Із пропозиціями можна ознайомитись у додатку.

Таблиця пропозицій внесення змін до Податкового кодексу для стимулу організацій набувати статус волонтерської відповідно до Закону України «Про волонтерську діяльність»

Чинна редакція	Пропонована редакція змін	Обґрунтування
<p>Закон України «Про волонтерську діяльність» та Податковий кодекс не передбачають, що до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються доходи у вигляді сум коштів, які визначені Законом України «Про волонтерську діяльність».</p>	<p>У статті 165 Податкового кодексу України (Офіційний вісник України, 2010 р. № 92, ст. 3248) пункт 165.1.49 викласти у редакції:</p> <p>«165.1.49. суми коштів, визначені у частині 1 статті 11 Закону України «Про волонтерську діяльність», надані юридичній особі із статусом волонтерської організації волонтерам як відшкодування витрат, пов'язаних з наданням волонтерської допомоги, волонтерською організацією, яка отримала статус волонтерської згідно з вимогами Закону України «Про волонтерську діяльність». Відповідно підпункт 165.1.49 вважати підпунктом 165.1.50.</p>	<p>19 квітня 2011 року прийнято Закон України «Про волонтерську діяльність», яким визначено статус волонтерських організацій. Також відповідно до статті 5 цього Закону може бути юридична особа, яка здійснює свою діяльність без мети одержання прибутку і отримала статус волонтерської згідно з вимогами цього Закону. Надання юридичній особі статусу волонтерської організації здійснюється центральним органом виконавчої влади у сфері волонтерської діяльності на підставі письмової заяви від імені цієї юридичної особи.</p> <p>Така волонтерська організація має ряд зобов'язань, в тому числі щодо відшкодування витрат волонтерів, забезпечення належних умов для життя та здоров'я волонтерів для надання волонтерської допомоги. В тому числі відповідно до статті 11 цього Закону волонтерам для провадження волонтерської діяльності відшкодовуються витрати на відрядження на території України та за кордон у межах норм відшкодування витрат на відрядження, встановлених для державних службовців і працівників підприємств, установ та організацій, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів. Волонтеру відшкодовуються підтверджені документами: витрати на проїзд (включаючи перевезення багажу) до місця здійснення волонтерської діяльності; витрати на харчування, коли волонтерська діяльність триває більше 4 годин на добу; витрати на проживання у разі відрядження волонтера до іншого населеного пункту для провадження волонтерської діяльності, що триватиме більше 8 годин; витрати на поштові та телефонні послуги, якщо волонтер здійснює волонтерську діяльність поза межами місцезнаходження волонтерської організації; витрати на проведення медичного огляду, вакцинації та інших лікувально-профілактичних заходів, безпосередньо</p>

		<p>пов'язаних з наданням волонтерської допомоги.</p> <p>Відшкодування витрат, визначених частиною першою цієї статті, здійснюється за рахунок коштів волонтерських організацій. Проте при прийнятті цього Закону змін до актів податкового законодавства не передбачалось. <i>В результаті при відшкодуванні таких витрат волонтерська організація виступає податковим агентом та змушена сплачувати із сум такого відшкодування податок на доходи фізичних осіб. Відсутні взагалі стимули отримувати статус волонтерської організації відповідно до положень, передбачених цим Законом.</i></p> <p>Звільнення від такого податку цих сум відшкодування має логіку, а також сприятиме тому, щоб організації хотіли набувати такий статус та виконувати зумовлені набуттям такого статусу зобов'язання.</p> <p>Окрім того приклади такого «звільнення» від податку на доходи фізичних осіб для окремих «категорій» громадських організацій існують - до доходів, які не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу відповідно до п. 165.1.42. належать суми коштів, надані всеукраїнськими громадськими організаціями інвалідів та їх спілками платникам податку - учасникам конгресів, симпозіумів, зборів, конференцій, пленумів, з'їздів, фестивалів, виставок, концертів, реабілітаційних заходів, фізкультурно-спортивних заходів та конкурсів, які провадяться такими організаціями, як компенсація витрат на проживання, харчування та проїзд до місця проведення заходів та у зворотному напрямку.</p> <p>Пропонується визначити, що податковий агент - юридична особа, яка має статус волонтерської організації відповідно до Закону «Про волонтерську діяльність» - не нараховує і не сплачує податок із доходів із сум коштів, які передбачені у частині 1 статті 11 Закону України «Про волонтерську діяльність».</p>
--	--	--